

Opinia

do ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Macedonii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 6 kwietnia 2006 r.

(druk senacki nr 230)

Przedmiotem ustawy z dnia 8 września 2006 r. jest wyrażenie przez Prezydenta RP zgody na ratyfikację Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Macedonii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 6 kwietnia 2006 r.

Przejęte przez Macedonię, po uzyskaniu niepodległości, do tymczasowego stosowania regulacje w zakresie zabezpieczenia społecznego (Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii o ubezpieczeniu społecznym, podpisana dnia 16 stycznia 1958 r. oraz Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii o ubezpieczeniu społecznym, podpisane dnia 12 listopada 1961 r.) powstały w realiach odbiegających od współczesnych. Postanowienia w/w nie przystając do zreformowanych regulacji wewnętrznych Polski i Macedonii, nie pozwalają na należyte zabezpieczenie interesu świadczeniobiorców (w szczególności dotyczy to ustalania wysokości świadczeń emerytalnych).

Umowa zawiera uregulowania oparte na standardach regulacji wspólnotowych, które stosuje się w aktualnie zawieranych przez Polskę umowach z państwami spoza Unii. Należą do nich zasady: równego traktowania, swobodnego eksportu świadczeń, jedności stosowanego prawa oraz zachowania praw nabytych.

Podmiotowy zakres Umowy obejmuje osoby, które podlegają lub podlegały ustawodawstwu jednej lub obu Stron, a także inne osoby wywodzące swoje prawa od tych osób. Przedmiotowym zakresem jest objęte ubezpieczenie: zdrowotne, z tytułu choroby i macierzyństwa, emerytalne i rentowe, z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz zasiłki dla bezrobotnych, a także zasiłki rodzinne. Umowa nie ma zastosowania do świadczeń na rzecz ofiar wojny lub jej skutków.

Z dniem wejścia w życie nowej Umowy zostaną uchylone regulacje z zakresu ubezpieczeń społecznych i wyeliminowane problemy występujące w związku z realizacją Umowy z dnia 16 stycznia 1958 r. Uregulowania nowej Umowy mają charakter bardziej korzystny dla świadczeniobiorców, zwłaszcza w zakresie nabywania prawa do świadczeń emerytalnych i rentowych.

Zakres uregulowań Umowy oraz brzmienie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP, wskazują na to, że związanie się Umową przez Rzeczpospolitą Polską powinno nastąpić w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

sporządziła: Bożena Langner